

Asielcrisis: laten we niemand vergeten!

In dit nummer:

Asielcrisis: 1
laten we niemand
vergeten!

Ph. Spegelaere: 2
"Deze doelgroep
ligt mij nauw aan
het hart:
de armsten en de
uitgesloten." "

Benoît Martel S.J., 2
een tijdje
bij JRS-B

Thierry, 3
gevlucht naar
België en dan uit
ons land
verjaagd...

In't kort 3

Ons gastvrijheids- 4
project krijgt
vorm
onder de naam
"Up Together"

Refugees 4
Welcome!

Eindelijk! Eindelijk is Europa ontwaakt uit zijn onverschilligheid tegenover de duizenden doden op de Middellandse Zee en de miljoenen bannelingen (Irakezen, Syriërs) die, uit wanhoop wegens de uitzichtloze toestand in het Nabije Oosten, naar het Noorden beginnen te komen.

In die zin verheugen we ons over de mediastorm die ons beter heeft geïnformeerd over wat vluchtelingen meemaken in hun land van oorsprong en op hun vluchtroutes. Maar de eersten die in actie schoten, waren de burgers, van Hongarije tot België, meer bepaald, bij ons, in het Maximiliaanpark. Al ons respect voor de moed en de inzet van die duizenden vrijwilligers. We kraaien niet te vlug victorie. Door de opvang van 160.000 in Griekenland en Italië opgehouden asielzoekers onder elkaar te verdelen, hebben de Lidstaten van de Europese Unie uiteindelijk niets anders gedaan dan het nakomen van de verplichting om zich in te zetten voor elke aanvraag voor internationale bescherming, die ze waren aangegaan door het ondertekenen van de Conventie van Genève (1951). We moeten erkennen dat die spreidingswijze al minder onrechtvaardig lijkt dan degene die nog steeds van kracht is onder de Dublin-verordening, die heel de last van de opvang legt op de landen die als toegangspoort tot Europa dienen.

Maar we hebben vernomen welke prijs er door Italië en Griekenland zou moeten worden betaald om bevrijd te worden van een deel van de asielzoekers die vastzitten op hun grondgebied: ze moeten de buitengrenzen van Europa beter controleren, zo snel mogelijk diegenen eruit halen wier aanvraag het ernstigst lijkt en daartoe 'hot spots' oprichten. Niemand weet juist hoe die hete punten er zullen uitzien, maar het is heel waarschijnlijk dat het niet minder en niet meer dan detentiecentra zullen zijn, met het oog op een versnelde terugzending naar de landen van oorsprong...

Bij JRS Belgium staan wij heel kritisch tegenover de koppigheid van de Europese leiders die hun publieke opinie oplossingen willen aanpraten, waarvan ze weten dat ze compleet onuitvoerbaar zijn. Hoe kan men immers een snelle registratie en selectie van de asielzoekers combineren met het naleven van de door het Europees recht opgelegde procedurenormen, meer bepaald met het verbod op

Nizar Ali Bad, Syrisch kunstenaar

collectieve uitwijzingen? Wanneer men bovendien wil aannemen dat het gemiddelde toekenningspercentage van het statuut van asielzoeker 50% bedraagt, hoe gaat men dan op korte termijn 80.000 personen naar derde landen terugsturen (en naar welke)?

Maar fundamenteeler blijven wij nog steeds vragen stellen bij de overdreven doelmatigheid van het gedwongen-terugkeerbeleid en bij de ondraaglijke menselijk kostprijs ervan, waarvan wij de bevoorrechte getuigen zijn tijdens onze bezoeken in de gesloten centra. Het zou niet mogen dat de hotspots die nu op de pas aangekomen asielzoekers zijn gericht, ons de keerzijde van de medaille zouden doen vergeten, namelijk de ontelbare 'uitgeprocedeerden'. Of ze nu met geweld worden uitgedreven of clandestien in België blijven – we stellen samen met hen de angstaanjagende vraag: welke toekomst?

Baudouin VAN OVERSTRAETEN
Directeur

“Deze doelgroep ligt mij nauw aan het hart: de armsten en de uitgesloten”

Philippe Spegelaere werd half september aangeworven en zette zich al vlug in voor het nieuwe gastvrijheidsproject.

Philippe, kun je ons wat over jezelf vertellen?

Ik ben bijna veertig, ben huisvader en heb drie kinderen, van wie het oudste vijftien is. Ik groeide op in een tweetalig gezin en ben altijd naar Nederlandstalige katholieke scholen geweest. Ik studeerde voor maatschappelijk assistent.

Beroepservaring deed ik gedurende vijftien jaar op in sectoren zoals sociaaleconomische integratie, asielaanvragen en de zorg voor personen die lichamelijk en mentaal hun zelfredzaamheid verloren.

Mijn vrije tijd besteed ik aan mijn gezin, aan de school van de kinderen, aan muziek en aan wandelen. Zelfstandigheid, gezin en geloof zijn belangrijk in mijn leven.

Een tijdje bij JRS-B

Benoît Martel uit het Noord-Franse Rijsel kwam naar JRS-Belgium in het kader van een noviciaatsexperiment van vier maanden. Dat experiment tijdens het tweede noviciaatsjaar heeft een sociaal oogmerk. Een ontmoeting met hem.

Hoe ben je bij JRS gekomen, Benoît?

Mijn novicemeester stuurde mij naar JRS-Belgium om in contact te komen met migranten. Ik heb deze plaats voor mijn zending niet zelf gekozen, maar ze past goed bij mijn verlangen naar een situatie waarin ik kan luisteren naar en mij ontfermen over mensen die lijden.

Binnen de organisatie heb ik twee ta-

Waarom heb je je kandidaat gesteld voor de door JRS aangeboden betrekking?

De doelgroep ligt mij nauw aan het hart: de armsten en de uitgesloten, al sedert mijn jeugd. Samen met hen aan hun waardigheid werken is een rode draad door heel mijn loopbaan. Toen ik de ordewoorden en de waarden van JRS las, besloot ik mijn kandidatuur in te dienen, want ik ben het daarmee helemaal eens. De aanbidding was ook gericht op communicatie, netwerking, het opbouwen van iets nieuws en gedurfd, en dat in onze drie nationale gewesten.

Twee nieuwe gezichten bij JRS-B:
Philippe Spegelaere (l.) en Benoît Martel (r.)

ken: migranten bezoeken die in een gesloten centrum of een terugkeerwoning werden geplaatst en meewerken aan het opzetten van het Up Together-project. Voor beide projecten, die aandacht vragen voor de mens en zijn waardigheid, heb ik vroeger al heel wat ervaring opgedaan: eerst als logopedist (spraakleraar) en later als priester (ik werd gewijd in 2008).

Wat zijn je verwachtingen?

Voor mij komt het erop aan beter te begrijpen wat er omgaat in mensen die om een of andere reden hun land verlaten, die naar onze landen komen

Ik werk graag op multidisciplinaire wijze, smeed graag banden en vind graag oplossingen....

Hoe kijk je naar het project?

Up Together is eerst en vooral teamwerk. Dankzij het voorafgaande denkwerk van de stuurgroep die het project deed rijpen, creëren we plaatselijke netwerken van gastvrijheid. Ik werk nauw samen met mijn directeur, met mijn collega's en met vrijwilligers. Dan zijn er de verschillende actoren in het netwerk, met inbegrip van de opgevangen personen. We geven en krijgen feedback, wat onze werkzaamheden zal verbeteren.

Met alle professionals en vrijwilligers werken we dus samen met de migranten uit onze doelgroep, opdat ze een nieuw leven zouden kunnen opbouwen.

*Interview door
Benoît MARTEL*

in de hoop er betere levensomstandigheden te vinden, maar die bij ons niet welkom zijn en zelfs worden afgewezen. Maar het gaat er ook om onze samenleving te begrijpen in de manier waarop ze onbekenden opvangt en voor elke man en elke vrouw respect kan opbrengen, ondanks verschillen en vooroordelen. Ten slotte om beter gewapend te zijn om mee te werken aan het opbouwen van een hartelijkere samenleving, die anderen edelmoediger en met meer respect kan opnemen.

Interview door Philippe SPEGELAERE

Thierry, gevlucht naar België en dan uit ons land verjaagd...

De 27-jarige Thierry begon zich stilaan thuis te voelen in ons land, toen hij werd aangehouden en opgesloten in het Centrum van Vottem. Daar hebben de JRS-bezoekers Aude en Nicolas hem tijdens zijn detentie begeleid. Vervolgens werd Thierry onder politiebegeleiding naar Senegal gerepatriëerd, maar Senegal wilde hem niet hebben, waardoor Thierry naar het gesloten centrum moest terugkeren. Toen gaf men hem een bevel om het Belgisch grondgebied te verlaten. Hij vluchtte naar Zweden. Het verhaal van een niet altijd gemakkelijke zwerftocht.

Thierry, waarom wilde je het land waar je opgroeide verlaten?

Ik ben geboren in Senegal, maar heb er slechts zeer weinig gewoond. Kort na mijn geboorte zijn mijn ouders gescheiden. Mijn vader heb ik nooit gekend. Toen ik één jaar was, ben ik met mijn moeder naar Libreville in Gabon verhuisd. Het land waar ik opgroeide is dus veeleer Gabon, maar ik bewaar er geen goede herinneringen aan. Ik werd er lange tijd toevertrouwd aan mensen die mij mishandelden en ik wilde vluchten.

Waarom wilde je naar België komen?

Ik heb niet voor België gekozen. Ik kon zelfs niet dromen dat ik hier ooit zou komen wonen. Indien ik daar dus in geslaagd ben en er geleefd heb, meen ik dat het België is dat me heeft aangenomen. Of juist: ik dacht dat, tot op de dag waarop België mij brutaal van zijn

grondgebied heeft verjaagd...

Hoe heb je je arrestatie en je opsluiting te Vottem ervaren?

Mijn arrestatie leek me niet abnormaal. Aangezien ik geen papieren had, verwachtte ik dat ik op een dag zou worden aangehouden om die reden. Daar ik niet wist waar ik inlichtingen kon inwinnen om me te laten regulariseren, zag ik mijn arrestatie als een gelegenheid om de nodige stappen te zetten om me in regel te stellen.

"Welk land neemt mij aan?"

Thierry

©Nicolas Oldenhove

Degenen bij wie ik gedurende een maand een onderkomen kreeg, hadden mij niet gezegd welke risico's ik liep. Daarna hebben ze me aan de deur gezet, zonder dat ze daar echt een reden voor hadden; ze beweerden dat, als ik mijn asielaanvraag indiende, de politie me bij hen zou komen zoeken en dat ze dan problemen zouden krijgen. Ik stond dus op straat en vond geen gebouw dat ik kon kraken. De politie, die heeft me wel gevonden en me vier maanden lang in een gesloten centrum

geplaatst.

Hoe heb je het er kunnen uithouden?

Ik ben een optimist. Ik laat me niet gemakkelijk ontmoedigen. Ook mijn geloof is een steun voor mij. Ik zeg altijd bij mezelf dat, als er mij iets overkomt, het mijn lot is en dat niemand zijn lot kan ontlopen. Die gedachte geeft me kracht.

Dat neemt niet weg dat die detentieperiode de ergste nachtmerrie uit mijn leven was. De Belgische overheid heeft alles gedaan om me terug naar Afrika te sturen. Maar Senegal en Gabon wilden me geen van beide. En toen België me uiteindelijk vrijliet, kreeg ik vierentwintig uur om het grondgebied te verlaten! Om dat bevel op te kunnen volgen, moest ik opnieuw vluchten, maar waar naartoe? Ik wist niet goed wat ik moest doen, kwam te Norrköping in Zweden en vroeg daar asiel aan, in de hoop dat ik er mijn computeropleiding zou kunnen afmaken. En mijn aanvraag werd als ontvankelijk beschouwd...

Oef! Zie je nu kans om in Zweden te blijven leven?

Zelfs niet! Toen ik enkele weken hier was en alle moeite had gedaan om mij hier te vestigen, een woning te vinden, de taal een beetje te leren, mijn 30 kg bagage te laten opsturen – kortom, om eindelijk mijn draai te vinden – werd ik opnieuw gearresteerd – en opgesloten – door de politie, die zegt dat ik terug naar België zal worden gestuurd krachtens de "Dublin-verordening". En ik heb schrik dat ik opnieuw zal worden opgesloten...

Nicolas OLDENHOVE

IN'T KORT — 'Samenleven met vluchtelingen en migranten, onze broeders en zusters', dat is de titel van de verklaring die de Belgische bisschoppen onlangs hebben gepubliceerd. Ze beperken hun uiteenzetting niet tot de opvang van de vluchtelingen die nu volop in het nieuws staan, maar ze hebben het over alle gedwongen migranten.

Ze gaan geen enkel heikel punt uit de weg en schrijven ook over de legitimiteit van de gesloten centra en de hulpverlening aan de landen waaruit de migranten afkomstig zijn. We kunnen u van harte aanbevelen heel deze tekst te lezen; u vindt hem op <http://www.kerknet.be/admin/files/assets/documenten/151013VerklaringMigrantenvluchtelingen.pdf>.

Ons gastvrijheidsproject krijgt vorm onder de naam “Up Together”

Jawel, samen waardig overeind gaan staan. Dit dankzij de lokale gastvrijheidsnetwerken die we langzaam maar zeker uitbouwen. Via onze nieuwe internetsite www.jrsbelgium.org kan u vrijblijvend een inschrijvingsformulier invullen. Wij ontvingen al 65 Franstalige en 7 Nederlandstalige formulieren. Dat zijn 72 enthousiaste gemeenschappen, families, die uitgeprocedeerde doch niet vergeten asielzoekers een hart onder de riem steken door het aanbieden van onderdak, begeleiding of punctuele diensten.

Het eerste lokale netwerk startte in Brussel. Een eerste persoon, Flavia, werd heel fijn ontvangen. Meer nieuws vindt u binnenkort terug in “Up-Dates”, het nieuwe infoblad van Up Together. Abonneren kan door op het inschrijvingsformulier op www.jrsbelgium.org aan te geven dat u op de hoogte wenst te blijven.

Wij ontwerpen ook een handig communicatiemiddel om aan diegenen die u dierbaar zijn te vertellen over ons project. De folder kan u bestellen via info@jrsbelgium.org.

Flavia (m.) samen met trajectbegeleider Louis D'Or (l.) en Brigitte (r.) die voor het onthaal zorgt.

Philippe SPEGELAERE

Refugees Welcome!

Ook bij ons kreeg de **solidaire golf Refugees Welcome!** mensen in beweging. JRS-Belgium stapte samen met zo'n 20.000 mensen op 27 september van Brussel-Noord tot aan het Jubelpark.

De solidariteitsmars Refugees Welcome! in Brussel

© Bram Bogaerts

De solidariteitsmars was een initiatief van het *Plateforme citoyenne de soutien aux réfugiés de Bruxelles* en *Refugees Welcome* om vluchtelingen een warm welkom te geven, om overheden op te roepen om menswaardige opvang te organiseren met respect voor onze internationale engagementen en om maatregelen te nemen tegen xenofobie en racisme.

Heel hartverwarmend was het om in deze opgewekte mensenmassa te lopen. Mensen van allerlei pluimage – van kleine baby's tot mensen op leeftijd, mensen met en zonder migratieachtergrond, cultureel en politiek geïnspireerde bekende figuren,... allen droegen ze die ene positieve boodschap uit: ‘Say it loud, say it clear, refugees are welcome here.’

Maaïke VANDERBRUGGEN

JESUIT REFUGEE SERVICE BELGIUM VZW

IBAN: BE40 5230 8069 3163

BIC: TRIOBEB

Maurice Liétartstraat 31/ 9

Tel: +32 2 738 08 18

info@jrsbelgium.org

B- 1150 Brussel

Fax: +32 2 738 08 16

www.jrsbelgium.org

Voor een fiscaal attest (vanaf 40€) kunt u storten op de volgende rekening:
VZW Caritas International, Liefdadigheidsstraat 43, 1210 Brussel

IBAN: BE88 0000 0000 4141 BIC: BPOT BEB1, onder vermelding van “PI68JRS”

Verantwoordelijke uitgever: Baudouin Van Overstraeten, c/o JRS-Belgium

Vergezellen

Dienen

Verdedigen